

ژورنال

شماره ۷۴۷

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۳ ژوئن ۲۰۲۴ - ۱۴ خرداد ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

مظفر صالح نیا، مبارزی صالح علیه نابرابریها

از طرف دست اندرکاران ژورنال

پایان کنگره ۱۳ و دور جدید تعرض

کیوان جاوید

پیروزی یک زن چپ‌گرا در انتخابات ریاست‌جمهوری مکزیک

منظر دریاکناری

مظفر صالح نیا، مبارزی صالح علیه نابریها

از طرف دست اندرکاران ژورنال

مظفر صالح نیا صبح روز شنبه ۱۲ خرداد ۱۴۰۳ بر اثر سکته قلبی درگذشت. مظفر صالح نیا، فعال جنبش کارگری، عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و گروه کوهنوردی چل‌چمه بود. او بارها طی سال‌های اخیر توسط نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی احضار، بازداشت و شکنجه شده بود. نهادهای امنیتی سال گذشته نیز این فعال کارگری اهل کردستان را تهدید کرده و از او خواسته بودند که در سالگرد اعتراضات سراسری از شرکت در مراسمها خودداری کند.

جهان از نگاه مظفر آنطور که باید باشد:
من، مظفر صالح‌نیا اهل کردستان، شیکاگو یا
کارگری از قلب ژوهانسبورگ در آفریقایی
جنوبی‌ام. من زاده شده در خوزستان یا آذربایجانم.
من از خطه شمال ایران یا از تبار انسان در
آمریکای لاتینم. نام من مظفر است، سازمانده
و فعال کارگری، شهروند جهانم که علیه فقر و
فساد و همه سختی‌ها به‌پاخاسته‌ام و مبارزه علیه
جهنمی‌ترین حکومت سرمایه‌داری جهان را به
جان خریده‌ام تا فرزندان من و تو و ما همچون
ما داغ لعنت خوردگان این شرایط نباشند.

من یک کارگر مبارز، یک سوسیالیست بی‌تخفیف
نسبت به مصائب این نظام استثمارگر هستم. من

برای اتحاد انسان‌ها علیه نابرابری‌ها آستین بالا زده و برای متشکل کردن آنها از هیچ کوششی دریغ نکرده‌ام. من، مظفر صالح‌نیا، اما آن جهان زیبای آزاد و برابر را که قرار بود با سرنگونی این حکومت فساد و چپاولگر و غارتگر ضد انسان برپا کنیم را ندیدم. قلب من از حرکت باز ایستاد و دیگر در کنار شما و هم‌سنگرتان نیستم که برای ساختن یک‌دنیای زیبای انسانی دوش‌به‌دوش هم بجنگیم. اما آن دریچه‌ای که از آن افق زیبا با منظره‌های رؤیایی را در چشم‌انداز می‌دیدم پابرجا است. افق پیروزی بر حکومت اسلامی و برقراری یک‌دنیای بهتر برای همگان را می‌گوییم. از شما می‌خواهم برای به زیر کشیدن حکومت

اقلیتی دزد استثمارگر و ضد بشر همه با هم و دست در دست هم دهیم و از "کرد بلوچ آذری" بجنگیم برای آزادی و برابری.

یاد مظفر صالح‌نیا، این انسان مبارز و فعال جسور کارگری برای همیشه در دل‌های همه ما زنده خواهد ماند و با آرمان‌های والای انسانی و سوسیالیستی این فرزند کار عهد می‌بندیم که تا سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری آزادی و برابری از پا ننشینیم.

پایان کنگره ۱۳ و دور جدید تعرض

کیوان جاوید

کنگره ۱۳ حزب کمونیست کارگری بعد از سه روز فعالیت فشرده و نفس‌گیر به کار خود پایان داد. این کنگره از تاریخ ۱۱ خرداد شروع و تا پایان روز یکشنبه ۱۳ خرداد ادامه داشت. حزب کمونیست کارگری کجا ایستاده بود و حالا قرار است کجای تاریخ مبارزه و نبرد بی‌امان علیه جمهوری اسلامی قرار بگیرد؟

کنگره که با سخنرانی افتتاحیه حمید تقوایی لیدر حزب شروع به کار کرد، این انتظار حقیقی را به وجود آورد که باید دستاوردهای تا کنونی را

ارج گذاشت؛ اما نباید به این بسنده کرد. باید با قاطعیت به پیش رفت و سنگرهای بیشتری را فتح کرد. او در سخنرانی خود این چشم‌انداز پیروزی قطعی را ترسیم کرد.

کنگره با گزارش اصغر کریمی فضایی را دامن زد که حتی برای فعالین، اعضا و کادرهای حزب که در خلق همه این دستاوردها در صف اول مبارزه قرار داشتند تحسین‌برانگیز، غرورآفرین و امیدبخش بود. حاضرین در کنگره حین ارائه گزارش به وجد می‌آمدند و با دست‌زدن و هورا کشیدن صحبت‌های اصغر کریمی، رئیس هیئت اجرایی حزب را قطع می‌کردند تا باز هم ادامه گزارش بر ابعاد دیگری از نبرد سازمان‌یافته

حزب علیه جمهوری اسلامی تأکید بگذارد.

در این کنگره قطعنامه‌ها و قرارهای زیای به بحث گذاشته شد و نمایندگان بند به بند گزارش را از نگاه تیزبین و موشکاف خود گذراندند و نهایتاً همه قرارها و قطعنامه‌هایی که فرصت طرح آنها در کنگره بود با هم‌نظری و همدلی بی‌نظیری تصویب شدند. تصویب این قرار و قطعنامه‌ها با همدلی بالا البته دور از انتظار نبود؛ زیرا حزب این جهت‌گیری سیاسی را بی‌وقفه دنبال کرده و به‌پیش برده بود. کنگره در واقع داشت مُهر تأیید بر نگاه و عمل‌هایی می‌گذاشت که رهبری حزب همه آنها را پراتیک کرده بود.

این کنگره نشان داد که حزب کمونیست کارگری برای عقب راندن موانع گام‌های بزرگ‌تری برخواهد داشت. حزب نه تنها بر سازماندهی‌های گسترده‌تر برای کسب پیروزی‌های بیشتر علیه حکومت اسلامی تأکید گذاشت، بلکه راه پیروزی قطعی و سرنگونی جمهوری اسلامی را با شفافیت بی‌نظیری ترسیم کرد. نه تنها راه سرنگونی که راه به ثمر رساندن انقلاب و پایان دادن به صدسال دیکتاتوری و فقر و نابرابری را نیز جلوی چشم همگان گرفت.

کارهای بسیاری در پیش است و دست‌های بیشتری باید در دست حزب کمونیست کارگری قرار بگیرد تا پیروزی نهایی به دست بیاید. نمایندگان

کنگره از میان کاندیداهای عضویت در کمیته مرکزی ۶۱ نفر را به‌عنوان اعضای این ارگان انتخاب کرد و این کنگره شورانگیز با سخنرانی اختتامیه حمید تقوایی و سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد... برخیز ای داغ لعنت خورده...

پیروزی یک زن چپ‌گرا در انتخابات ریاست‌جمهوری مکزیک منظر دریاکناری

کلودیا شینبام اولین زنی است که در یک انتخابات عمومی در ایالات متحده، مکزیک یا کانادا پیروز می‌شود. او مسیر پیچیده‌ای پیش رو دارد. او با بلندکردن پرچم رفاه عمومی بر رقبای دست راستی خود در این انتخابات پیروز شد. پیروزی شینبام گامی بزرگ در کشوری است که در منگنه مردسالاری و مذهب کاتولیک است. این مذهب ارزش‌ها و نقش‌های سنتی‌تری را برای زنان ترویج می‌کند و سد راه پیشروهای برابریخواهانه است.

ما خوانندگان ایرانی شاید زیاد از وضعیت جامعه مکزیک ندانیم یا روزمره وقایع سیاسی این کشور را دنبال نکنیم. اما آنچه حائز اهمیت است پیروزی یک زن چپ‌گرا در کشوری است که کلیسا به‌عنوان یک مافیای بزرگ در کنار کانون‌های عدیده کارتل‌های مواد مخدر در آن از قدرت بالایی برخوردار است. مکزیک نیز مثل همه کشورهای جهان اسیر نظام سرمایه‌داری، اسیر فقر و نابرابری و درگیر در مبارزه‌ای سخت و نفس‌گیر علیه یک‌درصدی‌های میلیاردری است که برای کسب سود و چنگ انداختن بر دارایی‌های جامعه به جان مردم افتاده‌اند. در این کشور پُر جمعیت که در جنوب آمریکای شمالی

واقع است نیز برای تضمین منفعت سرمایه‌داران و ادامه بقای سیستم سرمایه‌داری، حاکمان از نیروی سرکوبگر و زندان بهره می‌برند تا مردم برای احقاق حقوق انسانی خود به این سیستم ضدانسانی تعرض نکنند.

در چنین شرایطی یک نیروی چپ متشکل، یک حزب که با شعار رفاه عمومی به صحنه می‌آید با کسب یک پیروزی بزرگ، رقبای مدافع بازار آزاد و سرمایه‌داری‌ها را شکست میدهد تا شاید مرهمی باشد بر درد مردمی که گرفتار فقر و فلاکت اقتصادی شده‌اند. مردمی که طبقات دارا برای کنترل آنها، مذهب و مردسالاری و ارتش و باندهای مواد مخدر را به خدمت گرفته‌اند.

اینکه چنین رئیس جمهوری با شعار رفاه عمومی بتواند تماماً بر همه این موانع پیروز شود تردید وجود دارد. کلودیا شینبام نمی‌تواند بدون دست به ریشه بردن و برهم زدن مناسبات و ساختارهای نظام سرمایه‌داری حاکم بر مکزیک رفاه عمومی را پیاده کند. این جامعه در اسارت نظام سرمایه‌داری است و حداکثر کاری که بشود در این جامعه انجام داد رفرم‌هایی به نفع مردم است. برای برابری همه انسان‌ها باید دست به ریشه برد و ریشه همه این مصائب سرمایه‌داری عصر حاضر است.

نکته حائز اهمیت اما این است که در اوج

قدرت‌گیری راست افراطی و یکه‌تازی ترامپ‌یسم
آمریکا، این صدای چپ‌گرای است که از آمریکای
لاتین شنیده می‌شود و این در خود یک پیروزی
است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال